

پاڻي باشووري ڪوردستان ل

اپڻي ڀني شيخ عوبڻ ڀيدو ڀاي

نهریدا - 3 - ڀسو ڀسڪڻي

بهشي سڀيهه
گهشه ڪردني ڀاپه ڀينهه

له ماوه يه ڪي ڪه مدا ڀاپه ڀينهه ڪه ڀسڪه وتني زري بهخ وه بيني و زري بهي ناوچه ڪاني باشووري ڪوردستاني گرتيهه، سهره تا دهو هتي عوسماني ويستي له ڀڳاي نوهر و ٿاگادار ڪردنه وه، وابڪات شيخ واز له ڀاپه ڀينهه ڪي ڀنڊ، لهوباره يه وه ڀاڻو ڀڙخانهي فره نسا له پاشڪي ڀاپري ٿماره (149) تيراپيا (28) ي ٿي ڪٽي بهري (1879) دهلي ت: له وه تاي دوا بروسڪه نامه ي (39) دا ڪه شهره في ٿه وه هه بوو له مڙووي (8) ي سڀيتامبهري ڀاڙدوو ڀ جهنابي به ڀڙتان هوانه بڪم، شششي چه ڪداري ڪورد چووه ته ڦناغ ڪي ناسڪ و گرنگي زري بهخ يه وه گرتيهه، له ٿماره يه ڪ له مزگه وتدا ناوي شيخ عوبه ڀيدو ڀا سهر ڪي ڀاپه ڀينهه ڪه له حياتي ناوي سوڀتان له خوتبه يا نوڙي هه يني دا خو ڀندراوه ته وه. ههروهه له وهه شيان دڻيا ڪردمه وه ٿم شخه له قه بي پاشاي به ٿماره يه ڪ له نزيڪاني خي بهخشيوه. ٿه وهشي ڀاگه ياندووه تورڪه ڪان بههيج ششوه يه ڪ موس ڀماني تهواو نين.

ڀيان نووسيوم فهيزي پاشا دوو ڪه سايه تي ڪورد يه ڪ ڪيان له ڪه رڪوڪ و ٿهوي ديهه شيان له سلا ڀمانيه وه وه ڪو وه فد نارد ته لاي شيخ عوبه ڀيدو ڀا، تا ٿاگاداري بڪه نه وه و هه ڀ بدن ڀ ٿهوي ڀيار بدات مل بدات، به ڀام هه ڀ ڪانيان ڀ سوود بووه و ٿم نڀراوانه سهرنه ڪه وتوون.

ڀاپه ڀينهه ڪي ڪورد گهلي ڪ له ناوچه ڪاني ڪوردستاني تورڪيا و ٿي راني گرتيهه، له بهر ٿه وه مايه ي سهرسو ڀمان نه بوو ٿينگليز به ٿاگاداريه وه چاوي تي بڀت و هه ڀي له ناوبردني بدات. مڃهر تر ٿري ڪونسو ڀي بهريتانيا له ٿهرزروم ڀاپه ڀينهه ڪي ڪوردي هڻده لا گرنگ و سامناڪ بوو، ناچار ماوه يه ڪي در ٿر له ٿهرزروم مايه وه و بهشداري هه موو ٿه خ ٿاماده ڪردنه وي ڪرد ڀ ڪه لڀداني ڀاپه ڀينهه ڪي ڪورد له گه دا بوو.

ٿهسته ميو ڀ دواي ٿهوي زانياريه ڪي باشي له خ ٿاماده ڪردنه ڪي شيخ ڪ ڪرده وه، ڪه وته خي له پايزي (1879) موشيرسامي پاشاي له شڪري چواره مي ڀاسپارد ڀوشو ڀني ڀويست بگرنه بهر و بهره و ڀاپه ڀينهه ڪه

بچت، حکومتی عوسمانی که هستی بهمه کرد خرا موفتی وانی نارد
لای شخ، به نیازی ئه وهی گفتوگی له گه دا بکات، هه رچه نده گفتوگ که
هه فته یه کی نه خایاند، به ام ئه نجام کی ئه وتی نهدا به دلی
کار به دهستانی عوسمانی بت، شخ عوبه یدو له مه بهستی خلی ب موفتی
خسته وو، به تاییه تی نا هزایی خلی دهرباره ی دهستگاکان و خراپ
به کاره نانی به وه به رایه تی ئه وه دهستگایانه دهر بی.

داوای گفتوگ له گه شخ عوبه یدو له لایهن عوسمانیه وه
هه موو ئه وه دهنگوباسانه ی له لایهن چاوو اکانی ئینگلیزه وه دهرباره ی
کوردستان که ده کرانه وه، خرا ده گه یشته سامی پاشا. ئه مهش وای کرد
سامی پاشا ئاگای له دخی اپه ینه که بت و بزانت چن هه نگاو هه
بند و چی بکات. سامی پاشا حزی کرد چاوی به شخ بکه وت و داوای
وون کردنه وهی هه کانی اپه ینه که ی له بکات، به ام شخ ازی
نه بوو چاوی پالی بکه وت و له گه یدا که ببته وه.

شخ هی په لاماردانی پیاوه کانیشتی به سهر ئه وه هه زهی له موسه وه
هاتبوو، به وه وون کرده وه له بهر پاراستنی نیشته نیه به
دهسه له ته کان بووه "پاراستنی ئه وانه له دهست درژی کردنی نا وه ای
سهربازه کان" به ئه رک کی پویستی سهرشانی داناوه.

سامی پاشا هه ر که گه یشته وان خرا داوای له شخ کرد له گه به حری
به گی نو نه ر و یاوه ری سو تان عوبدولحه میدی دووه مدا بکه وت
گفتوگ، به حری به گ اسپه رابوو به هه موو ج ر ک جا له لی پاره و پول و
دهم چه ور کردنه وه یان له لی به لی و گفت به خشینه وه بت و له شخ
بکات واز له نیازی است بوونه وه بندت. کات به حری به گ که گه یشته
هه کاری ئه م وته یه دا: "من ده عوه تی شخ ده که م بچت به ئهسته مبو،
ئه گهر به ره ههستی بکات، ئه وای منیش لای خ مه وه به هه کانی
ئیمپا تریه ته وه ده کشمه سهری".

له پاشکی نامه یه کی ئیرل گرانفیل به مسته ر گشن ی ناردووه، ده بت:
" وروژاندن ک ئستا له ئارادایه به حری به گ ده چت به لای سهر ک
خه کورده کان و هه ند جار به لیان ده دات، هه ند جار ئیستعگاف،
وه هه ند جار یش هه شه به کاردندت، به یه کخستنی هه موویان له ده وری
یه ک سهر ک هه مان سهر ک که شخ عوبه یدو له یه. " که اپه ین نه که ن و
وازی بنن، به ام ئه مهش سوودی نه بوو، هه تا زمان لوسی و به لی نه کانی
به حری به گیش ئه نجامیان نهدا، شخ فره مانی دا به هه موو کورده کانی
ژردهستی باج و سهرانه نه دن به میری و له لی وویان است بینه وه،
ئه وهشی به وه به میری وون کرده وه گوایه کار به دهستان به به زیانه
باج کی له پله به دهر له میلله ت ده ست بنن.

اپه ینه که له ماوه یه کی که مدا ناوچه یه کی فراوانی گرته وه، دهرباره ی
فراوانی اپه ینه که له یه ک له به گه نامه کانی به ریتانیدا

ها تووه: "ئەم كەمە ئەيە لە ھەموو شوێنەك لێ ھەيە .

كە تاي ئاپە يەكەمى شەخ عوبەيدوولە

ھەر لەسەرەتاي ئاپە يەكەو ھە دەو ئەتى عوسمانى ھەولە دەدا بەھەر
شەو يەك بەت ئاپە يەكە بوەستەنە، لەبەرئەو ھاواي لەشەخ کرد
لەگە ياندا بکەو ئە گەتوگە، ھەرچەندە ئەنجامى ئەو گەتوگە يانە
ناديارە، بە ئام بە پەي فەرمانى لەشکرکەشى عوسمانى بە ئامەدى و
لەدانى ئاپە يەكە واديارە گەتوگەکان سەرکەوتو نەبوون، بە ئام شەخ
عوبەيدوولە بە زياتر خە ئامادەکردن بە ئاپە يەكە بروسکەي بە
سەرەك وەزيران ناردووه، بەمەبەستى دواخستنى کاتەكە، بە باشتەر
خە ئامادەکردن بە ئاپە يەكە، وەك لە ھەمان ئاپەرتى باوەرخانەي
فرەنساي ئامازەي بەو گەتوگە يانە داو ھەو بايەو ھەو دەست:
"واپەندەچە ھيچ شتەكى ھون لەبارەي يەكەمىن گەتوگەکانەو
لەبەردەست نەبە، كە نزیکەي يەك مانگى خاياند لە (15)ى
ھوزەيرانەو تا (15)ى تەموز، بە ئام ئەو ھەي ئاشکرايە ئەو ھەي ئەم
گەتوگە يانە ھيچ ئەنجامەكى ھەزامەندکارانەيان لەو ھەي نەبوو،
چونكە ھەر لەيەكەم ئۆزەکانى مانگى تەموزەو ھەو فەرمان بە
سەرکردايەتى سەربازى موسە ھات، كە بەيەك بەتالىيەن (450) سەرباز،
كە دابەش دەبن بە سەر سە ھەتەي گەنەك، بەرەو ھەر مەكانى
ئاپە يەكەکان بە بکەون، چەند ئۆزەك دواتر ئەفسەرى گشتى ئەنە ئاپە
ليوا ئەدەھەم پاشا گەيشت بە ئايى کردنى فەرمانەكى نوێى حەكۆمەت بە
سەرپەرشتى ئۆپەراسيەنەكان بکات، ئۆزى (13)ى تەموز لەگە (2)
لەشكرى پيادە (160) سەرباز و يەك بەشى تەرخانەي چيائى موسەي جە
ھەشت. کاتەك گەيشتە ئامەدى، ھاواي ھاوکارى لە والى موسە کرد،
بە ئام دواتر لەلایەن ئاپە يەكە يوان تەكشکەنراو نەيتوانى تىپى سەربازيش
لە کوردستان دروست بکات، بابى عالى لە ھەولەي ئۆکخستن و ناردنى
سوپادا بوو، بە تەكشکاندن بزوئەنەو ھە.

ھەروەھا فەرمان بە والى بەغدا دەرچوو بە خەي و ليوايەكى گەنەكى
چوار بەتالىيەنەو پەو ھەندى بەموسە ھەو بکات، لە ھەمان کاتدا
سەريەيەكى سوارە لە ئۆردوى موسە و يەك بەتالىيەنى پيادە لە جەزيرەو
بە ئۆكران بە پەو ھەندى کردن بە ئەدەھەم پاشا لە ئامەدى، دواچار
موشير سامح پاشا كە نە سەرکەردەي سوپاي ئەرزروم، وەكو كەميسەرى
ئيمپراتۆرى لە کوردستان ديارى کراو فەرمانى پەدرا دەستبەجە ھاو
لەگە ئەنە ئاپەي تىپ ھەجەب پاشا و كەمەكەي زەر لەلایەن ئۆردوى
سوێتانەو بکەونە. لەگە گەيشتنى بروسکە ئاستەوخەکان لەلایەن
شەخ عوبەيدوولە ھەو بە سەرەك وەزيران ھەوانە کران بابى عالى
گەنەكارىەك بەسەر ھەو ھەستى داھات. بەگومان شەخ عوبەيدوولە ھەز
دەكات خەباتەكەي دوا بخت، كە وا ھەست دەكات ھەشتا خەي بە ئامادە

نه کردوو، يا دهيهو به لای كه ميهوه تا وه رزی سهرما و سهه داهاتن دواي بخت، كه تهواو له قازانجی پرسى ئهوايه. ههروهها باوه زخانهى فره نسا له ایه رتى ژماره (155) كه نستانین بل (8) ی دیسامبه رى (1879) ده لیت: شخ عوبه يدو ها كو هكه ی خى بى وان بى لای سهر کرده ی سوپای چوارهم سامح پاشا ناردوو، بى ئهوى دسزى خى بى سویتان نیشان بدات، ئهم سهردانه بووه هى ئهوى له ژنامه كه نسته نیتن بلیهكان، ژماره يهك اگه يان دنى هسمى باوبكه نهوه لهوى دنیا بوون سهركى شش بى گونا هه.

هه به ته واده رناكهو بتوانین لهره دا شت كى ديكه بپینین جگه له مان سهك، كه پشتر سهركه وتوانه بهر له سه مانگ له لایهن شخ عوبه يدو ها به كارها تووه و بى هیچ گومانك شخ عوبه يدو ها به رگه ی بانگه شتنه پى گوشاره كانى گرتوو، كه داواي لى دهكهن خى پى شكهش به ده سه لى تداره عوسمانیه كان بكات. ئهوا كاتانه وهك به لى سى فى گوته نى، هه موو ناوچه كانى نوان موس، كه ركوك و سه لمانى هه نده به چه ته (پشمه رگه) ی كورد ته نراون به شوه يهك كاروانى نوان ئهم شارانه ته نیا بى ئهوا كاروانانه ده بوو هه لى كى سهربازى به هه لى زیان له گه دابوو، ته نانهت له خودى كه ركوك، كه نیمچه گه مارى درابوو نرخی گه نم ده جاران له نرخی ئاسایى خى به رزب تهوه.

ئهوى ئاسان نیه پشبینى ئهوه بكرى ئهم كاروباران به كو ده گن، بگومان ئهمه ده وه ست ته سهر هیه سهره كیه كانى خواستى كورده كان و نه خواههش هوشى پوه ندى نوان توركیا و ئىران، ئهوى كه متر جگای دنیا ییه ئهوه یه وهك ئهمه پشبینیمان كردبوو، توركه كان بى توانان لهوى به شوه يهكى سهربازى تا بهر له وه رزی داهاتنى خراپى زستان ههفتار بكه ن و كورده كان هه موو شو نه كانى خیان پاراستوو و له تهواوى زستاندا بدهنگ ده بن و له وانه یه له خاكه ل وهدا چه ندین هوشى تىك ئا ز بوو سهره هه لى داتهوه و به ئاسانى كارى نیگه ران بى توركیا به نه پشه وه.

ئهوى استى بى شخ به لایه وه چاكتر وابوو دان به خیدا بگریت و چاوه وان بى، ئهمه شى له بهر ئهوه بوو، چونكه هه شتا بى نه كرابوو، به تهواوه تى هه لى هه موو ئهوا سهر كه كورده كان یهك بخت، كه هاتبوونه لى زى ایه نه كه وه. نه یده ویست سهر كه شى بكات و ووبه ووى هه لى عوسمانى چه كدار و مهشق پى كراو بوه ست. كه زستان هات چالاكى ایه یوه كان تهواو كز بوو. له چالاكى كهوت و له شو لى خى چه قى، له گه ئه وه شدا كار به ده ستانى عوسمانى له ئامانجه دووره كان و دوا لى ژه كانى شخ عوبه يدو ها ده سه مینه وه.

شخ عوبه يدو ها لای وابوو كورده كانى هه كارى ناتوانن به ته نیا

ٲووبه ٲووی دهو ٲه تی عوسمانی بوهستن و بچنه کٲٲی خه باته وه. له بهر
ئه وه هه و ٲی دا به ش ٲوه یه کی نا ٲسته وخ ٲه یوه ندی له گه ٲه سر ٲه که
کورده کانی تر دا په یدا بکات، به و نیازهی ج ٲه ره یه ک ٲه تیه کی
عه شیرته کان ٲٲک ب ٲن.

ٲه ٲه یه که ی کورد ئه و ٲه ٲه یه ی ش ٲه به شاری ت ٲه دا کرد و تووشی
نه هاهمه تی هات، ئه وه ش مایه ی د ٲه ش ٲه ش نه ک عوسمانی به ٲه کو به ریتانیای
د ٲه ستی عوسمانی بوو، که کلایت ٲن ئامازه ی ب ٲه کردووه "ده نگوهه وای د
خ ٲه شکه ره ی " به سه ر ٲه که ی گه یاند و ئه وه شی به تایبه تی ده ست نیشان
کرد " به گشتی ب ٲه هه یه ئه وه ٲه ابگه یه نم، ٲه ٲه یه یه ٲه ٲه ٲه قینه
(جدی) یه که ی ئه م ٲه ی کورد ت ٲه داچوو و سه روشو ٲه نی نه ما".

دوا به دوا ی شکستی یه که می ش ٲه ش ٲه چه کداریه که ی ش ٲه دژبه بابی عالی
(1879) و نا ٲه زایی هه ند ٲک له سه ر ٲک ه ٲه زه کورده کان دژ به شه ٲی
عوسمانی، ناچار ش ٲه ده بوایه به دوا ی تاکتیکی دیکه دا بگه ٲه، ش ٲه
ٲی و ابو ه ٲه شتا نه یتوانیوه وه ک ٲه ویست خ ٲی ب ٲه ٲه یه یه که ئاماده
بکات، له بهر ئه وه بانگه وازه که ی به ناو سه ر ٲک خ ٲه هکاندا چ ٲه تر
کرده وه، ب ٲه ئه وه ی له ده وری ک ٲه بینه وه و خ ٲی ئاماده بکات ب
ٲه ٲه یه یه کی تر.

ٲه راو ٲه زه کان:

(1) هه می شه ش ٲه ش ٲه کانی کورد ت ٲه مه تی ئه وه یان دراوه ته ٲه، که
به ده ستی ب ٲه گاته دروست کراون، یان کورد نه ته وه یه کی شه ٲه خوازن و ب
تا ٲه ان و دزی و جه رده یی ٲه ٲه یون، ٲه ٲه یه یه ش ٲه عوبه یدو ٲه ش له وه
به ده رنه بوو، ئه ٲه ران به ده سیسه ی عوسمانی ده زانی و ٲه ووسیا و
به ریتانیاش ت ٲه مه تی تا ٲه انی و ٲه اوو ٲه ووتیان ده دایه ٲه ی، له گه
ئه وه شدا باش ده یان زانی ئه م ٲه ٲه یه یه له ووی ه ٲه شی نه ته وه یی سه ری
هه ٲه داوه، ئه گه ر لای هه مووشیان وانه ب ٲه لای هه ند ٲه کیان وایه و لانی
که م ش ٲه عوبه یدو ٲه و به ش ٲه کی ز ٲه له سه رانی ٲه ٲه یه یه که ب
کوردستان ٲه کی سه ربه خ ٲه له خه بات و ت ٲه ک ٲه شان دا بوون.

ٲه سو ٲه ب ٲه سک ٲه نی

ما ویه تی